

Anne Frank

Arka Ev'den
Hatıralar ve Hikâyeler

Türkçesi: Gül Özlen

24 Mart 1943, Çarşamba akşamı

Hırsız mı Var?

Annem, babam ve Margot'yla beraber huzurlu bir halde oturuyorduk. İçeri birden Piet girdi ve babamın kulağına bir şeyler fısıldadı. Depoda bir varilin devrildiğini ve birinin kapıyı kurcaladığını söylediğini duydum. Margot da duymuştu, beni sakinleştirmeye çalıştı, doğal olarak yüzüm tebeşir beyazı olmuş, sinirlerim bozulmuştu.

Babam, Piet ile birlikte aşağı indiğinde biz üçümüz bekledik. İki dakika ya geçmiş ya geçmemişti ki radyo dinleyen Bayan v.P. yukarı geldi. Pim* ona radyoyu kapatmasını ve yavaşça yukarı çıkmasını söylemişti. Bu mümkün değildi, tam da yavaş yavaş çıkarken bu eski merdivenler daha fazla çatırdıyordu. Yaklaşık beş dakika sonra Piet ve Pim geldiler, ikisinde yüzü bembeyazdı. Başlarından geçeni anlatmaya başladılar.

Merdivenin altına saklanmış, nefeslerini tutup beklemişlerdi; önce bir şey olmamış sonra aniden sanki kapılar çarpıyormuş gibi sesler duymuşlardı; Pim bir anda yukarı fırlamış, Piet önce Pf.'yi uyarmış, o da büyük zahmetlerle nihayet yukarı çıkmıştı. Sonra da ayağımızda çoraplarla bir üst kattaki Pelsen ailesine gittik. Beyefendi ciddi şekilde üşütmüş yatıyordu; hepimiz ya-

---

* Anne'nun babası için kullandığı takma ad. (e.n.)

tağının kenarına topladık ve olan bitenler hakkında kısık sesle tahmin yürütmeye başladık.

Beyefendi her öksürdüğünde hanımefendi ile ben korkudan kaskatı kesiliyorduk; bu durum birimizin ona kodein vermeyi akıl etmesine kadar sürdü, öksürük birden kesildi.

Tekrar bekledik, bekledik ama bir şey duymadık. Sonunda hırsızların her zaman sessiz olan evde ayak sesleri duyunca kaçtıklarını tahmin ettik.

Talihsizliğe bakın ki aşağıda İngiliz radyosu açıldı ve etrafında dizili sandalyeler duruyordu. Kapıyı zorlayıp açtılar ve içerde gördüklerini polise haber verdilerse, işte o zaman işimiz bitmişti. Bu mesele kötü sonuçlar doğurabilirdi. Bay v.P. ayağa kalktı, pantolonunu ve ceketini giydi, şapkasını başına geçirdi ve babamın ardından yavaşça merdivenlere yöneldi, onu Peter* takip etti, yanına tedbir olarak bir çekiç aldı. Hanımlar olarak (Margot ve ben de dahil) yukarıda heyecanla bekliyorduk. Beş dakika sonra beyler yukarı geldi ve evde her şeyin yolunda olduğunu haber verdi.

Evde su akıtılmamasına karar verildi, tuvalette de sifon çekilmeyecekti; ancak, yaşadığımız heyecan herkesin karnına vurmuş vaziyetteydi, hepimizin arka arkaya tuvalete girmesi halinde ortalığı nasıl korkunç bir kokunun saracağını tahmin edersiniz.

Bazen her şey böyle üst üste gelir, şimdi de öyle oldu, ilk önce Westertorenklok** çanları sustu, oysa her zaman huzur verici bir etkisi olurdu. Bay Voskuijl önceki akşam erken gitmişti, ayrıca Bep'in*** bir anahtar edinip edinmediğinden emin değildik, belki de kapıyı kilitlemeyi unutmuştu.

---

* Anne, Piet'i aynı zamanda Peter olarak da anıyor. (e.n.)

** Amsterdam'daki Wester Kilisesinin saat kulesi. (ç.n.)

*** Bep Voskuijl Otto Frank'ın şirketinde sekreterdi ve babası Johan Voskuijl ile birlikte Arka Ev'de saklananlara yardım ediyordu. Ancak, daha sonra Frank ailesini onun ihbar ettiği yönünde söylentiler yayıldı. (ç.n.)

Halen akşamdı ve huzursuzluk içindeydik; gerçi akşam saat sekizi çeyrek geçeden on buçuğa kadar hırsızdan ses gelmemiş olduğu için biraz sakinleşmiştik.

Aslında düşündükçe, hırsızın akşam sokakta insanların dolaştığı bu saatlerde evin kapısını kurcalaması pek inandırıcı gelmiyordu. Ayrıca aramızdan birinin aklına, komşumuz “Keg” firmasının deposunda görevlilerden birinin çalışıyor olma ihtimali geldi. Duvarlarımızın ince oluşu ve telaşa kapılmamız sebebiyle duyduğumuz seslerde yanılıyor olabiliriz, böyle tehlikeli anlarda hayal gücünün de rolü büyük olurdu.

Kendimizi yataklara bıraktık ama kimsenin uykusu yoktu, annemle babam ve Bay Pf. uzun süre uyanık kaldılar, ben de gözümü kırpmadığımı söylersem pek abartmış olmam.

Bu sabah beyler aşağı inip kapının kilitli olup olmadığını kontrol ettiler, her şey yolundaydı!

Yaşanan olayı anımsamak ne kadar tatsız da olsa, ofisteki bütün çalışanlara her şey ayrıntısıyla anlatıldı. İş işten geçtikten sonra gülmek kolaydı, sadece Bep bizi ciddiye aldı.

Not: Ertesi sabah babam çilek [reçeli] tariflerini (bu aralar tuvalet kağıdı olarak onlar kullanılıyordu) + birkaç kilo kakayla birlikte uzun ahşap bir sopa yardımıyla klozetten çıkarttı. Sopa daha sonra yakıldı.